

som skyldes de overordnede Stillinger, og paa den anden Side Bestræbelsen efter at have de underordnede Gager, som hidtil i Toldsaaget have været saa ringe, til en mere passende Størrelse. Der vil i Fremtiden, hvis dette Forslag bliver til Lov, blive færre meget vel aflagte Embeder, men et større Antal Middelembeder, og navnlig vil der blive meget faa aldeles daarligt aflagte Betjeninge. Jeg har troet, at der var saameget større Anledning dertil, som det er vist, at, som Forholdene i Fremtiden ville stille sig, bliver der en mindre Forskiel i Henseende til den Embedsdygtighed, der udfordres til de laveste Betjeninge, nemlig Toldassistenternes, og deres, der staae dem nærmest, Controllørens, end der hidtil har fundet Sted mellem Controllørclassen og de aldeles underordnede Toldbetjente. I Forbindelse med dette Lovforslag er der tillige gjort Forslag angaaende hvilke Embeder der fremdeles skulle være forbeholdte fgl. Besættelse, og altsaa give de Vedkommende Krav paa Pension, og der vil desuden findes i en særlig Paragraph foreslaaet, at Pensionsberettigelse af Hs. Majestæt skal kunne som en Belønning tilstaaes endeel af den Klasse af underordnede Betjente, der ifølge deres Stilling ellers ikke antages at behøve at være fgl. Embedsmænd.

Hyad § 1 angaaer, da indeholder den den samme Bestemmelse, som er foreslaaet for Amtsforvalterne, at nemlig Told- og Consumtionsembederne udelukkende besættes med fast gagerede Embedsmænd. Jeg har tidligere havt Leilighed til at vedkjende mig den Anskuelse, at al Embedslønning, saavidt nogenlunde muligt, bør bestaae i fast Gage, og jeg finder ingen Anledning til at fravige denne Anskuelse for Toldembedernes Vedkommende, som ere iblandt de Embedsstillinger, der meest have nærmet sig dette Maal. Det vil være det høiærede Things Medlemmer bekendt, at i Fortiden lønnedes Told- og Consumtionsvæsenets Officianter væsentligt med uvisse Indkomster, Sportler og Procenter. Fra Aaret 1841 fandt imidlertid ved den da indtraadte Finantsforandring den Forbedring Sted, at de i Hovedsagen bleve lønede med faste Gager. Det var dengang endogsaa under Omhandling at lønne dem udelukkende med faste Gager, og det var

kun en Meningsforskjel mellem de Mænd, der dengang behandlede Sagen, som gav Anledning til, at der ved Siden af den faste Gage blev dem af den høisalige Konge tilstaaet som et Extratillegg en vis Procentandeeel. Det var aldrig Meningen med denne Procentandeeel, at den skulde naae noget betydeligt Beløb; man havde tænkt sig den som en Dymuntring og som en Mellemtilstand, inden man aldeles opgav Procentsystemet. Det har imidlertid viist sig i Aarenes Løb, som en Følge af de indirecte Afgifters særdeles betydelige Stigen, at denne Procentandeeel, langt fra at være et mindre betydeligt Tillæg, hvilket f. Ex. er Tilfældet med Postvæsenets Embedsmænds Procenter, derimod afgav en meget betydelig Indtagtskilde for flere Embedsmænd, og det ofte i et aldeles tilfældigt Forhold, som ikke stod i den mindste Forbindelse med de vedkommende Embedsmænds forøgede Forretninger eller Ansvar. Det har oftere været Tilfældet, at Forandringer i Told- og Consumtionslovgivningen pludselig have forøget Procenterne, uden at Arbejdet eller Ansvaret i en tilsvarende Grad er blevet forøget, og omvendt ere stundom uden al Skyld fra vedkommende Embedsmænds Side Intraderne pludseligt aftagne, saa at Embedsmændene have mistet hele deres Procentindtægt. Uagtet man oprindelig ikke ventede, at Procenterne skulde naae nogen betydelig Størrelse, var der dog stillet som Grændse for dem, at de ikke maatte overstige en Trediedeel af den faste Gages Beløb. Naar nu den faste Gage var saaledes udregnet, at den egentlig for de fleste Embeder var tilstrækkelig, med Undtagelse af Gagen for Underbetjentene, for hvem hverken Procenterne eller den faste Gage har været tilstrækkelig, saa er det jo aabenbart, at, naar Procenterne desforuden kunne stige til en Trediedeel af den faste Gages Beløb, kunde mangen en Embedsmænd, som allerede ved sin faste Gage kunde ansees for at være tilstrækkeligt aflagt, faae en reen tilfældig Indtægtsforøgelse af Procenter, som der slet ikke var Anledning til at tilstaae ham, og omvendt kunde han uden al Skyld være udsat for at miste dem uden Erstatning; thi det fastholdt man ved dette idetmindste i mine Tanker ikke rigtigt System, at der ikke